

Οι επισκόπτες της έκθεσως πατάνε πάνω σέ τρίχες.

ΝΕΑ 11 Τετάρτη 19 Ιουνίου 1974

Τρίχες, παληόρρουχα, λινάτσες σέ δυό άθηναϊκές έκθέσεις

«ΧΑΠΠΕΝΙΝΓΚ» ΚΑΙ «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ»

ΔΥΟ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ από λινάτσα στήν είσοδο μέ καρφισωμένη τήν παρακλήση («Άφηστε τά παπούτσια σας στό δεξί μέρος τής πόρτας και σβήστε τό τσιγάρο σας, άν δέν σας περάζη...»). Πίσω απ' τίς λινάτσες ένα μεγάλο φανταχτερό δωμάτιο και στή συνέχεια ένα άσπρο δωμάτιο. Στό πρώτο οι τοίχοι έχουν καλυφθή από έξώφυλλα πεοιοδικών και οελίδες διαφημίσεων. Τό πάτωμα είναι γεμάτο από μαλλιά και τρίχες. Σέ μία μικρή θόνη προβάλλονται παράλληλα δύο (μία άσπρόμαυρη και μία έγχρωμη) διαφημιστικές ταινίες. Στό άλλο δωμάτιο, τό άσπρο, τό περιβάλλον θυμίζει μία ζωντανή στιγμή φοιτητικής ζωής, πού άποκρυσταλλώθηκε σάν άνάμνηση ή ένα σκηνικό. Παλιά ρούχα, πεταμένα παπούτσια, καθημερινά έυτελή αντικείμενα, άκίνητα και παγωμένα. Βρισκόμαστε στήν Γκαλερί «Ώρα». Στήν έκθεση «Περιβάλλοντος» τής Λήδας Παπακωνσταντινίου. Τί συμβαίνει;

● ΤΟ «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ» είναι ή στατική έκφραση του «χάππενινγκ». Και οι δύο καλλιτεχνικές τάσεις, όχι και τόσο καινούργιες, κερδίζουν έδρασε τελευταία στις άθηναϊκές γκαλερί

● «ΜΑΟ ΚΙΤΡΙΝΟΣ, Μάο κόκκινος, Μάο πράσινος και Μάο μύθ» άποκαλείται ή έκθεση «χάππενινγκ», πού άνοιξε σέ μία άλλη γκαλερί, στή γκαλερί Ζουμπουλάκη. Χάππενινγκ είναι τό «Συμβάν». Κάτι πού συμβαίνει γύρω μας και μάς

κινεί τό ένδιαφέρον, προϋποθέτει ή κερδίζει τήν συμμετοχή μας, είτε μάς έκφράζει, είτε μάς έλκύει, είτε μάς άπωθεί, δημιουργεί όμως όποσδήποτε κύματα αντίδράσεων και κύματα επικοινωνίας, χωρίς τήν άναγκαστική χρησιμοποίηση προφορικού λόγου.

● ΤΟ ΣΥΜΒΑΝ έχει σάν πρώτη ύλη του τό χώρο και τό χρόνο. Τόν όποιοδήποτε χώρο, δημόσιο ή ιδιωτικό, ανάλογα μέ τό θέμα του χάππενινγκ, πού συνήθως καθορίζει και τή χρονική διάρκεια του συμβάντος. Μέσα σ' αυτά τά πλαίσια οι ομάδες τών ανθρώπων πού τό δημιουργούν, χρησιμοποιούν διάφορα έκφραστικά μέσα - ήχους, χρώματα, κίνηση, φωτισμό - πού ή έπιλογή τους επιβάλλεται από τίς άνάγκες τής κάθε περιστάσεως.

● ΤΟ ΘΕΜΑ, είτε διαλέγεται και προετοιμάζεται, είτε προσαρμόζεται σέ μία δεδομένη κατάσταση, σέ μία ύπαρκτή διαδικασία μέ σκοπό τήν δημιουργία αντιθέσεων και συγκρούσεων, ένδιαφέροντος ή άδιαφορίας, συγκατανεύσεως ή άσνήσεως. Τό κοινό πού τό παρακολουθεί μπορεί νά παίξη τόν ρόλο του παθητικού θεατή, όποτε τό χάππενινγκ, μορφολογικά τουλάχιστον, βρίσκεται πιο κοντά στό θέατρο, ή καλύτερα συμμετέχει, επιλέγοντας έλεύθερα ή τήν τοποθέτησή του.

● ΠΡΟΔΡΟΜΟΙ του χάππενινγκ υπήρξαν από τό 1916 οι καλλιτεχνικές έκδηλώσεις τών Νταντά και τών Σουρρεαλιστών πού όργάνωσαν παραστάσεις σέ καφερεία και χώρους έκθέσεων, και είναι περισσότερο γνωστοί σ' έμάς σάν ζωγράφοι, ποιητές και λογοτέχνες.

● ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ τής δεκαετίας του '50, στή Νέα Ύόρκη, μερικοί καλλιτέχνες άρχισαν νά όργανώνουν παραστάσεις μπροστά στή ζωγραφική τους και σιγά - σιγά τό χάππενινγκ έγινε γνωστό σάν θεατροκαλλιτεχνική κίνηση, πού κέρδισε και τήν Εύρώπη.

ρίας ή μίας περιγραφής. Στό χώρο ενός δωματίου τοποθετούνται καθημερινά και συνήθως εύτελή αντικείμενα, πού μιλούν μία κοινή γλώσσα και διηγούνται τήν Ιστορία τους στόν θεατή. Αύτή ή Ιστορία γίνεται και κτήμα του επισκέπτη, γιατί άποκτά μία χειροπιαστή και άμεση σχέση μέ τό αντικείμενο. Τό περιβάλλον επιδρά επάνω του, αλλά μπορεί κι' αυτός νά επέμβη στό ίδιο τό περιβάλλον. Έτσι, τό αντικείμενο πού άπετέλεσε τό έρέθισμα γίνεται έμπειρία και άνάμνηση και μεταφέρεται από τόν ένα στόν άλλο.

● ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ και τών δύο τάσεων είναι ή χρησιμοποίηση έκφραστικών μέσων διαφορετικών σ' αυτά πού παραδοσιακά χαρακτηρίζουν τίς εικαστικές τέχνες και συχνά εύτελών ύλικών, ή άπομάκρυνση από τήν μουσειακή αντίληψη και τό έμπορικό πνεύμα τής τέχνης και άκόμα ή παρουσίαση τής δουλειάς σέ χώρους μή καθιερωμένους.

● ΣΤΟΧΟΣ, ή δημιουργία μίας γλώσσας, πού νά μπορεί ν' άπειθύνεται στό σύνολο τών ανθρώπων, ή επικοινωνία μέσα από μία κοινή έμπειρία, ή κατάργηση τής παθητικής στάσεως του θεατή μπροστά στήν τέχνη.

● Η ΕΚΘΕΣΗ «Χάππενινγκ» του Άμερικανού ζωγράφου Andy Warhol, στή γκαλερί Ζουμπουλάκη, πού άνοιξε τή Δευτέρα, και ή έκθεση «Περιβάλλοντος» τής Λήδας Παπακωνσταντινίου, στήν γκαλερί «Ώρα», πού λήγει σήμερα, όποτελούν εύκαιρίες μίας έστια και κόπως όργανοποιημένης άμεσης επαφής μέ τήν κίνηση αύτή.

ΑΓΓ. ΚΟΡΩΝΑΚΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

τής Λουίζας - Μαρία Λινάρες

Ένα αισθηματικό μυθιστόρημα μέ άπίθανη πλοκή γύρω από έναν άήτητο Δόν Ζουάν πού άναστατώνει τή ζωή τής

Πεζοδρόμια μέ δόσεις

Γιά τήν κατασκευή τών πεζοδρομίων τους από τά Δημοτικά Συμβούγια, οι ύπόχρεοι Ιδιοκτήτες, οικιών